

peger noget i samme Retning som det af mig her nævnte.

Mads Larsen: Jeg skal paa mit Partis Vegne anbefale det foreliggende Lovforslag til Vedtagelse. Vi har heller ingen Indvendinger at gøre mod de yderligere Beføjelser, som der ved Tilføjelser til Loven gives Landbrugsministeren, idet de efter vor Mening er særdeles velbegrundede i de Bemærkninger, der ledsager Lovforslaget.

Orla-Jensen: Det er ikke altid let for Rigsdagens Medlemmer at trænge til Bunds i den Masse Forslag, der kommer frem her, og jeg forstaa derfor, at det kan føles som en Lettelse, naar et Lovforslag blot lyder saaledes, at Landbrugsministeren er bemyndiget til at træffe Bestemmelse o. s. v. Rigsdagen skubber derved Arbejdet og Ansvaret over paa Landbrugsministeren, der — optaget som han er af meget andet — atter skubber det over paa en ministeriel Embedsmand. I det foreliggende Tilfælde bliver det Direktøren for Erhvervsdirektoratet, der saaledes faar Hals- og Haandsret over Fabrikationen af Mælkekonserves, der dog, saaledes som det ærede Medlem Hr. Kyed allerede har nævnt, andrager godt og vel en 30 Mill. kg. om Aaret. Man kunde tænke sig paa Slutningen af en Rigsdagssamling, naar der kommer noget nyt frem, at man kunde bemyndige Landbrugsministeren paa denne Maade. Men nu drejer det sig om Forlængelse af Gyldigheden af en allerede eksisterende Lov, og saa synes jeg, der er Grund til at faa Indholdet paa Bordet.

Der er dobbelt Grund til det, fordi Bekendtgørelsen af 12. April 1924 om Udførsel af behandlet Mælk er et rigtigt godt Eksempel paa, hvor galt det kan gaa, naar en enkelt Embedsmand laver Love, der træder i Kraft, uden at de i Forvejen er underkastet sagkyndig og officiel Bedømmelse. Jeg skal ikke trætte de ærede Medlemmer med hele den Kritik, jeg i sin Tid fremkom med overfor denne Bekendtgørelse, jeg skal blot lige nævne 3 Ting.

Bekendtgørelsen nævner „Udførsel af behandlet Mælk og Fløde“. Hvad vil „behandlet Mælk“ nu sige? Er ikke al Mælk behandlet, naar den er afkølet, siet, for ikke at tale om pasteuriseret? Det vil sige, at Lovforslaget drejer sig om al mulig Mælk og Fløde, og vi træffer da ogsaa allerede i § 3 paa den smukke Sprogblomst, at til behandlet Mælk maa kun anvendes velbehandlet Mælk. Det, som Lovforslaget omhandler eller vil omhandle,

er imidlertid ikke Mælk og Fløde i Almindelighed, men Tørmælk, kondenseret Mælk eller steriliseret Mælk og Fløde, det, som paa Dansk kaldes Mælkekonserves, og Titelen burde selvfølgelig hedde: Bekendtgørelse om Udførsel af Mælkekonserves. Det vilde have været Dansk, det havde været til at forstaa for enhver.

Det rent sproglige har endda mindre Betydning, men Lovforslaget er fuldt af positive Fejl. Der staa saaledes i § 4, at man kan lave Fløde ved at inddampe Mælken til 9 pCt. Fedt. Det er jo ren Svindel. Endvidere staa der i § 5, at Fortinningen har Lov til at indeholde 10 pCt. Bly. I alle andre Lande regner man 1 pCt. Bly for Gift. En saadan Lov gør selvfølgelig mere Skade end Gavn. Den sidste Fejl om Blyet blev rettet i senere Optryk af Bekendtgørelsen; efter at min Kritik var kommet frem, men alle de andre Fejl har man haardnakket bibeholdt, og vi genfinder i det Lovforslag, der foreligger i Dag, i 3die Linie Ordene „behandlet Mælk eller Fløde“. Dette Lovforslag drejer sig altsaa ikke alene om Mælkekonserves, som det skal hedde, det kommer til at dreje sig om al mulig Mælk og Fløde, og det er jo ikke Meningen. I 2den Linie staa der „Tørmælk“ og „Mælkepulver“ som to forskellige Ting; de er fuldkommen identiske. Jeg kunde tænke mig, at man — og det er ogsaa gjort ved tilsvarende Lovforslag, f. Eks. ved Smørlovsforslaget i Fjor — indskrænkede Landbrugsministerens Bemyndigelse til kun at gælde efter Indstilling af de danske Mejeriers Fællesorganisation. En saadan Indskrænkning vilde særlig have været paa sin Plads, den Gang Mælkeeksporten eksisterede, for da var det de samme Medlemmer, der havde med det ene og det andet at gøre, det vil sige, at man derved kom til at spørge Fabrikkanterne. Og det er jo en naturlig Ting, at de, hvem Loven rammer, ogsaa faar Indflydelse paa dens Affattelse. Derimod kan det nu være tvivlsomt, om Mejeriernes Fællesorganisation er det rette Forum for en saadan Lov, idet denne Organisation kun er en Sammenslutning af Mælkeproducenter. Dansk Mejeristforening rummer mere Kendskab til Mælkens Anvendelse, men da vi i Statens Mejeriudvalg har begge disse Organisationer repræsenterede og desuden den egentlige Mejerividenskab, vilde jeg finde det naturligt, at alle Love, der angaar Mælk og Mejeribrug, fik en sagkyndig Behandling i Statens Mejeriudvalg, hvad der selvfølgelig ikke